

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

4.Bf.306/2022/8.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. december 13. napján tartott nyilvános ülésen kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. szeptember 16. napján kihirdetett 23.B.233/2022/12. számú ítéletét megváltoztatja.

A BRFK X. kerületi Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztálya által 01100/3172-329/2018.bü. szám alatt lefoglalt és T-74/2019. szám alatt nyilvántartott bűnjeljegyzék

- 3., 14-22. tétele alatti kábítószergyanús anyagokat, 8., 9., 26-31. tétele alatti tablettákat és a 4. tétele alatti 3000 darab kapszulát elkobozza,
- a 2., 5., 11., 44., 45. tétele alatti mobiltelefonok, 6., 7., 12., 35., 38-43. tétele alatti SIM kártyák, 10. tétele alatti kabát, 13. tétele alatti 8 darab szelvény, 32. tétele alatti pendrive, 34. tétele alatti rekesz, 46. tétele alatti határidő napló, 47. tétele alatti füzet, 52. tétele alatti 2 darab adathordozó lefoglalását megszünteti, és e dolgokat Terhelt1 vádlottnak kiadni rendeli,
- a 23. tétele alatti 2 darab kanál, 24. tétele alatti pohár, 25. tétele alatti acetonos üveg, 33. tétele alatti alufólia, 36. és 37. tétele alatti 100-100 darab zacskó, 53. tétele alatti vizeletdoboz lefoglalását megszünteti, és e dolgok megsemmisítését rendeli el.

Terhelt1 vádlott első bűnügyi felügyeletének kezdőnapja 2019. július 19.

A vádlott lakóhelye cím1, tényleges tartózkodási helye cím3

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú bíróság ítélete ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: törvényszék) a megismételt eljárásban, a 2022. szeptember 16-án tartott tárgyaláson kihirdetett 23.B.233/2022/12. számú ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés], új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében [Btk. 184. § (1) bekezdés IV. fordulat] és egészségügyi termék hamisításának büntetében [Btk. 186. § (1) bekezdés b) pont IV. fordulat].

[2] A vádlottat halmazati büntetésül 7 év 6 hónap szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte, továbbá a tőle lefoglalt 168.300,- forintra vagyoneklobzást rendelt el. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad része kitöltését követő napban határozta meg.

[3] A vádlott által előzetes fogva tartásban és ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította, akként, hogy egy napi szabadságvesztésnek öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

[4] Elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 8.B.22.205/2017/28. számú ítéletében kiszabott 2 év szabadságvesztés végrehajtását.

[5] Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből 928.703,- forint megfizetésére a vádlottat kötelezte, míg 405.000,- forint viselését az államra terhelte.

[6] A kihirdetett ítélet ellen az ügyészség a vádlott terhére súlyosítás, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának felemelése, valamint a bűnjelekről történő rendelkezés érdekében, míg a vádlott és a védője enyhítés iránt jelentettek be fellebbezést.

[7] Az ügyészség a fellebbezése írásos indokolásában kifejtette, hogy a törvényszék ítélete megalapozott, a bűnösségre levont következtetése okszerű, továbbá a cselekmények minősítése törvényes. A kiszabott büntetés ugyanakkor nem felel meg a Btk. 80. § (1) bekezdésében megfogalmazott bünteteskiszabási elveknek, mert a törvényszék az enyhítő és súlyosító körülményeket nem teljes körűen vette figyelembe, illetőleg nem a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte.

[8] Álláspontja szerint – a hosszabb ideig tartó kényszerintézkedés ellenére – az időmúlás csekély nyomatékkaal értékelhető a vádlott javára, mivel az eljárás megindítása óta eltelt idő a büntetési tétel alsó határát sem közelíti meg. Nem enyhítő tényező, hogy a vádlott nem „kemény” drogokkal kereskedett, ugyanis a jogalkotó a kábítószer-kereskedelem szabályozásánál nem tesz különbséget az egyes kábítószerfajták között. Másrészt a vádlottól lefoglalt MDMA kevésbé súlyos egészségkárosító hatását ellensúlyozzák a szibutramin hatóanyag-tartalmú készítmények, amelyek esetében a forgalmazási engedély visszavonására éppen a súlyos egészségi kockázat miatt került sor.

[9] Rámutatott arra is, hogy a törvényszék elmulasztotta a vádlott terhére értékelni kriminológiai értelemben vett különös visszaesői minőségét, illetőleg azt, hogy a kábítószer-kereskedelem büntette miatt kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés sem tartotta vissza attól, hogy ugyanazt a tevékenységet folytassa, sőt az általa árusított illegális termékek körét bővítse.

[10] Mindezek miatt – az ügyészség megítélése szerint – a szabadságvesztés tartamának meghatározásakor nem indokolt jelentősen eltérni a középértéktől. Ehelyett a halmazati tételkeret középértékét megközelítő, de – figyelemmel az enyhítő körülmények kisebb túlsúlyára – azt el nem érő hosszabb tartamú szabadságvesztés, illetőleg maximális mértékű közügyektől eltiltás igazodik az elbírált bűncselekmények tárgyi súlyához, a vádlott életviteléhez, a bűnösségének fokához, egyben alkalmas a generális és speciális prevenciók céljainak elérésére.

[11] Nem értett egyet a törvényszékkel a tekintetben, hogy az ítéletben nem volt lehetőség a bűnjelekről rendelkezni, mivel az ügyészségnek erre vonatkozó indítványa a nyomozás kezdetén készült bűnjeljegyzékén alapult, amely nem feleltethető meg az összesített bűnjeljegyzéknek. Ezzel szemben éppen az állapítható meg, hogy a vádiratban szereplő indítvány a 2021. február 21-i keltezésű összesített bűnjeljegyzék alapján készült, bár kétségtelen, hogy elírás folytán egyes bűnjelek (4-7. tétel) vonatkozásában kettős indítványt tartalmaz, míg más bűnjel (15. tétel) tekintetében nincs indítvány. A törvényszék az adminisztrációs hiba ellenére is dönthetett volna a bűnjelekről, hiszen az ügyészségi indítványtól csak annyiban kellett volna eltérnie, hogy a bűnjeljegyzék 3., 8., 14-20., 23., 24., 26., 27., 30., 31., 33., 36., 37. tétele alatti dolgokat elkobozza, minden más bűnjel tekintetében az ügyészségi indítvánnyal egyező döntést hoz. Miután ez elmaradt, a bűnjelek sorsáról a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltáblának (a továbbiakban: ítéltábla) kell döntenie.

[12] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség (a továbbiakban: fellebbviteli ügyészség) a felterjesztett iratokkal együtt megküldött BF.662/2022/5. számú átiratában az ügyészség fellebbezését fenntartotta, míg a vádlott javára bejelentett fellebbezéseket alaptalannak értékelte.

[13] Kiemelte, hogy a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján előterjesztett jogorvoslati nyilatkozatoknak megfelelően – figyelemmel Be. 590. § (3) bekezdésében foglaltakra is – a felülbírálat terjedelme korlátozott. A törvényszék az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, ennek során a Be. 607. § (1) bekezdésében és a 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértést nem követett el. Indokolási kötelezettségének a Be. 562. § (2) bekezdésében

írtak szerint tett eleget. Az ítélet megalapozottsága – a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel – nem vizsgálható. A törvényszék a megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekmények minősítése is törvényes.

[14] Egyetértett az ügyészség érvelésével, miszerint a korábban ugyanilyen cselekmény miatt felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt, kriminológia értelemben visszaeső, nagy tárgyi súlyú, kettőt meghaladó halmazatot eredményező cselekményeket elkövető vádlottal szemben a középértéket célzó tartamú szabadságvesztés igazodik a büntetéskiszabási elvekhez. Továbbá a törvényszéknek lett volna lehetősége a bűnjelekről is rendelkezni, függetlenül attól, hogy az ügyészségnek a bűnjelekre vonatkozó indítványa nem volt pontos.

[15] A fellebbviteli ügyészség indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, emelje fel a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát, rendelkezzen az ügyészségi fellebbezésben írtaknak megfelelően a bűnjelekről, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[16] A meghatalmazott védő a fellebbezése részletes indokolásában kérte figyelembe venni, hogy a vádlott a korábbi elsőfokú eljárásban a váddal egyezően beismerte a bűncselekmények elkövetését, a tárgyaláshoz való jogáról lemondott, ezzel igyekezett megkönnyíteni a leterhelt törvényszék munkáját; ez önmagában is méltánylandó körülmény. A vádlottat nem értheti hátrány amiatt, hogy a korábbi elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és a törvényszék új eljárásra utasítására került sor, mivel a nagyobb tárgyi súlyú cselekmény elkövetését mind az előkészítő ülésen, mind a megismételt eljárásban tartott tárgyaláson elismerte, csak az elenyésző tárgyi súlyú cselekmény kapcsán merült fel „jogvita”, de lényegét tekintve erre vonatkozóan is beismerő vallomást tett az előkészítő ülésen. A jogalkotó a büntetőeljárások eredményes, gyors befejezése érdekében rendelkezett akként, hogy a bűnösség beismerése és a tárgyaláshoz való jogról lemondás esetén a bíróság már az előkészítő ülésen – a tényállás vizsgálata nélkül, pusztán a büntetéskiszabási körülmények felderítésével – befejezheti az ügyet. Márpedig ennek a lehetőségnek nem csak a bíróságok, hanem a terhelt javát is szolgálnia kell, amelynek a büntetés kiszabása körében kell megnyilvánulnia.

[17] Meglátása szerint a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt újabb bűncselekményt megvalósító vádlottal szemben a bíróságok büntetéskiszabási gyakorlata alapján is lehetőség van a szabadságvesztés tartamának enyhítésére. E körben a védő ismét hivatkozott a Fővárosi Törvényszéken 17.B.1354/2019. számon folyamatban volt ügyben (másodfokú eljárás ügyszáma: 5.Bf.147/2020.) és a Kaposvári Törvényszéken 20.B.288/2017/137. számon folyamatban volt ügyben (másodfokú eljárás ügyszáma: Bf.II.60/2019.) kiszabott egyaránt 7 év tartamú szabadságvesztésekre, a Fővárosi Törvényszéken 6.B.579/2017. számon folyamatban volt ügyben (másodfokú eljárás száma: 1.Bf.209/2019.) az enyhítő szakasz alkalmazására, valamint a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróságon 6.B.1700/2019/18. számon folyamatban lévő ügyben (másodfokú eljárás ügyszáma: 21.Bf.6684/2020.) a törvényi minimumnak megfelelő tartamban kiszabott szabadságvesztésre.

[18] A másodfokú nyilvános ülésen előadott perbeszédében a védő – fenntartva az írásos fellebbezésében foglaltakat – előadta, hogy a négyéves időmúlás igenis jelentős, és ez attól

függetlenül megállapítható, hogy mennyi a bűncselekmény büntetési tételének alsó határa. Nem feltételezhető ugyanis, hogy a bíróságok leterheltsége olyan fokú lenne, hogy a büntetőeljárások öt évig húzódnának. Ráadásul az időmúlás nyomatékát növeli, hogy a vádlott hosszabb időn keresztül állt kényszerintézkedés hatálya alatt.

[19] A büntetés enyhítése irányába hatnak a vádlott személyi körülményei is: dolgozik, a saját háztartásában három, köztük egy látóideg-rendellenességben szenvedő kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, nagykorú, beteg gyermekének ellátását anyagilag támogatja.

[20] A védő enyhítő körülményként kérte értékelni azt is, hogy a vádlott nem „kemény” drogokkal kereskedett. Hangsúlyozta, hogy a szibutramin hatóanyag-tartamú gyógyszerek (amelyek kapcsán az ügyészség súlyos egészségügyi kockázatokra hivatkozott) – felhasználási céljukat tekintve – elhízás elleni szerek.

[21] Álláspontja szerint a korábban eljáró elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartama méltányos volt, az a büntetés generális és speciális céljainak eléréséhez elégséges, az ügyészség által indítványozott súlyosítás pedig semmiképpen nem indokolt. Enyhébb büntetéssel a vádlott esélyt kapna arra, hogy bizonyítson, és amennyiben utóbb újabb bűncselekményt valósítana meg, akkor az eljáró bíróság már nyilván sokkal súlyosabb szankciót alkalmazhatna.

[22] A büntetések enyhítését és súlyosítását célzó fellebbezések nem vezettek eredményre, ugyanakkor a fellebbviteli ügyészségnek a bűnjelekkel kapcsolatos indítványa alapos.

[23] Az ügyész, a vádlott és a védő – a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjára alapítottnak – az elsőfokú ítéletnek a büntetésekre vonatkozó rendelkezései, illetőleg része ellen jelentettek be fellebbezést, ebből következően a felülbírálat terjedelmét a Be. 590. § (3) bekezdésében foglalt előírás határozta meg.

[24] A Be. 590. § (5) bekezdés a) pontjának aa)-ab) alpontjai alapján a korlátozott felülbírálat során is vizsgálni kell az eljárási szabályok megtartását.

[25] Az ítéltábla megállapította, hogy a megismételt eljárásban nem történt olyan abszolút eljárási szabálysértés, amely megalapozná az elsőfokú ítélet Be. 607. § (1) bekezdése vagy a 608. § (1) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezését, és az eljárás megszüntetését, illetve a törvényszék új eljárásra utasítását.

[26] A Be. 607. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság a Be. 567. § (1) és (2) bekezdéseiben meghatározott esetekben az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az eljárást megszünteti. Jelen ügyben az eljárás megszüntetését megalapozó okok egyike sem áll fenn: a vádlott büntethetősége nem szűnt meg, a cselekményeket más büntetőeljárásban jogerősen nem bírálták el, a vádemelésre jogosult ügyészség a vádat nem ejtette, a benyújtott vádirat teljes körűen tartalmazta a Be. 422. (1) bekezdésében írt törvényes elemeket, értelemszerűen a vád érdemi elbírálásra alkalmas volt [Be. 567. § (1) bekezdés a)-c) pont, (2) bekezdés c)-d) pont].

[27] A Be. 608. § (1) bekezdése szerint az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását megalapozó okok kapcsán az rögzíthető, hogy a törvényszék a hatáskörét nem lépte túl, az illetékességi szabályokat nem sértette meg, a Be. 13. (1) bekezdése alapján törvényesen volt megalakítva (egyesbíróként járt el), kizárt bíró az ítélet meghozatalában nem vett részt, a tárgyaláson az ügyész, a vádlott és a védő jelen voltak, az elsőfokú ítélet indokolása a rendelkező résszel nem volt ellentétes [Be. 608. § (1) bekezdés a)-d), f) pont].

[28] Az ítéltábla megállapította azt is, hogy a megismételt eljárásban nem történt olyan a Be. 609. § (1) bekezdésében meghatározott relatív eljárási szabálysértés, amely lényeges hatással lett volna az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére és a büntetés kiszabására. A törvényszék a bizonyítás törvényességére és a tárgyalás nyilvánosságára vonatkozó szabályokat betartotta, a büntetőeljárásban részt vevő személyek a bírósági eljárásban a törvényes jogukat gyakorolhatták, a törvényszék az indokolási kötelezettségének eleget tett [Be. 609. § (2) bekezdés a)-d) pont].

[29] A törvényszék – a fellebbezések iránya ellenére – csak részben alkalmazta a Be. 562. § (2) bekezdését, amely szerint, ha a fellebbezés kizárólag a büntetésre, illetve az intézkedésre vonatkozó rendelkezés ellen irányul, az ügydöntő határozat indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés a)-c) és e) pontjaiban, valamint a Be. 564. § (4) bekezdésében meghatározottakból is állhat. Ez azt jelenti, hogy az elsőfokú ítélet (ügydöntő határozat) indokolásának tartalmaznia kell a vádra történő utalást, a vád szerinti minősítést, a vádlott személyi körülményeire megállapított tényeket, a vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatokat, a megállapított tényállást és a cselekmény jogi minősítését [Be. 561. § (3) bekezdés a)-c) pont], a büntetés kiszabása, intézkedés alkalmazása vagy ezek mellőzése esetén e döntés indokait, az alkalmazott jogszabályok megjelölésével, valamint, ha a bíróság a büntetés kiszabásakor enyhítő körülményként vette figyelembe a büntetőeljárás elhúzódását, az erre való utalást is [Be. 564. § (4) bekezdés a)-b) pont]. Nem kell viszont tartalmaznia az indokolásnak azoknak a bizonyítékoknak a megjelölését, amelyekre a törvényszék a döntését alapozta, valamint annak rövid indokolását, hogy a törvényszék a tényállás megállapításánál milyen bizonyítékot és miért vagy miért nem fogadott el [Be. 561. § (3) bekezdés d) pont], továbbá a határozat egyéb rendelkezéseinek és az indítványok, így különösen a bizonyítási indítványok elutasításának indokolását [Be. 561. § (3) bekezdés f) pont]. Ehhez képest a törvényszék felsorolta azokat a bizonyítékokat, amelyekre a vádlott bűnösségét alapította, röviden rögzítette a beismerő vallomás releváns részleteit, továbbá azt is, hogy a vádlottnak a fogyasztószerek tekintetében tett nyilatkozatát – a kábítószer értékesítésének körülményeire és az eljárás adataira figyelemmel – elvetette. Figyelemmel arra, hogy a Be. 562. § (2) bekezdése szerinti „egyszerűsített” indokolás csak lehetőség, de nem kötelező érvényű szabály, nem kifogásolható az, hogy a törvényszék foglalkozott a tényállás megállapításánál figyelembe vett bizonyítékokkal, illetőleg a vádlotti vallomás hivatkozott részletének elvetésével.

[30] Az ítéltáblának – a Be. 590. (5) bekezdés a) pontjában meghatározott, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokoló eljárási szabálysértések vizsgálatán túl – a Be. 590. § (5) bekezdés b)-d) pontjai szerint a bűnösség megállapítására (feltéve, hogy a vádlottat fel kell menteni, vagy az eljárást meg kell szüntetni), a bűncselekmények minősítésére, valamint a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket kellett felülbírálnia.

[31] A vádlott felmentését vagy az eljárás megszüntetését megalapozó körülmény nem áll fenn.

[32] A tényállás megalapozottságát a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja szerint nem kellett vizsgálni, az ítéltábla a határozatát az első fokon eljáró törvényszék által megállapított tényállásra alapította, figyelemmel arra, hogy a fellebbezéseket az ügyészség, a vádlott és a védő kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjára alapítottnak jelentették be.

[33] A tényállás kötöttsége nem képezte akadályát annak, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítélet indokolásában a személyi körülményekre vonatkozóan a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontja alapján megállapított tényeket helyesbítse azzal, hogy a vádlott szakképzettsége szerkezetlaktos.

[34] A bünygyi nyilvántartás alapján az elsőfokú ítélet indokolásának a korábbi büntetésekre vonatkozó adatai – ugyancsak elírás miatt – annyiban szorult pontosításra, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 8.B.22.205/2017/28. számú ítélete 2018. szeptember 28-án emelkedett jogerőre.

[35] A vádlott által megvalósított bűncselekmények kábítószer-kereskedelem büntetteként [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés], új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetteként [Btk. 184. § (1) bekezdés IV. fordulat] és egészségügyi termék hamisításának büntetteként [Btk. 186. § (1) bekezdés b) pont IV. fordulat] történt minősítése törvényes.

[36] A törvényszék helyesen hívta fel a büntetés céljára, a bünteteskiszabás elveire, a középértékre és halmazati büntetésre vonatkozó anyagi jogi rendelkezéseket [Btk. 79. §, 80. § (1) és (2) bekezdés]. E körben a jogszabályi felhívásokat a felemelt büntetési tételkeretre vonatkozó számítás módját meghatározó Btk. 80. § (3) bekezdésével kellett kiegészíteni, amely szerint, ha a törvény a büntetés kiszabása esetén a Különös Részben meghatározott büntetési tételek emelését írja elő, a Btk. 80. § (2) bekezdésben meghatározott számítást a felemelt büntetési tételekre kell elvégezni. A vádlottal szemben a halmazati szabályok szerint öt évtől huszonöt évig terjedő szabadságvesztés szabható ki [Btk. 36. §, 81. § (2) és (3) bekezdés], míg az irányadó középérték tizenöt év szabadságvesztés [Btk. 80. § (2), (3) bekezdés].

[37] A büntetés kiszabása során a törvényszék hiánytalanul és túlnyomórészt helyesen vette számba az enyhítő és súlyosító körülményeket.

[38] Az ítéltábla egyetértett az ügyészséggel a tekintetben, hogy a kábítószer-kereskedelem büntette miatt kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt ugyanilyen bűncselekményt elkövető, sőt az általa árusított illegális szerek körét kibővítő vádlott társadalomra veszélyessége viszonylag nagy. Ez annak ellenére is megállapítható, hogy a vádlott a jelen ügyben elbírált cselekmények elkövetését megelőzően mindössze kétszer volt büntetve, és az első alkalommal pénzbüntetésre ítélték. A védelem felvetésére reflektálva, hangsúlyozni kell, hogy a vádlott a felfüggesztett szabadságvesztés kiszabásakor kapott esélyt arra, hogy a továbbiakban törvénytisztelő életvitelre rendezkedjen be, ezzel a

lehetőséggel azonban nem élt, az újabb bűncselekmény elkövetésétől a felfüggesztett szabadságvesztés sem tartotta vissza.

[39] A kábítószer-kereskedelem büntettének a törvényi fenyegetettsége csakugyan jelentős (öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés). A vádlott által elkövetett bűncselekmény konkrét tárgyi súlyának értékelése során viszont nem hagyható figyelmen kívül, hogy a kábítószer hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határát öt és félszeresen haladta meg, melynek az alsó határhoz közelítő mértékét a bíróságok kábítószer-kereskedelem esetén rendszerint enyhítő körülményként értékelik. Az ezzel kapcsolatos büntetéskiszabási gyakorlat azon alapul, hogy a kereskedési alakzatnál a különösen jelentős mennyiség nem minősítést befolyásoló tényező, így azonos tényállási keretek között értékelendők a jelentős mennyiség alsó határát éppen elérő és azt akár százszorosan meghaladó mennyiségre elkövetett kereskedői típusú magatartások is. Egyébiránt a törvényszék a büntetéskiszabási tényezők felsorolásánál a kábítószer hatóanyag-tartalmának mértékére mind a súlyosító, mind az enyhítő körülmények között hivatkozott, de nyilván az utóbbiak között történt rögzítés a helyes.

[40] A vádlott jelenlegi életvitele csakugyan rendezettnek tűnik, új munkaviszonyt létesítette, ebből rendszeres jövedelme van, továbbá három kiskorú és egy nagykorú, súlyos fogyatékkal élő gyermek eltartásáról gondoskodik.

[41] A törvényszék helyesen értékelte a vádlott javára a bűnösségre is kiterjedő, beismerő vallomását, továbbá a neki fel nem róható, immár közel négyéves időmúlást, különös tekintettel arra is, hogy a vádlott az eljárás kezdetétől letartóztatásban, illetve a mozgási szabadsága nagyobb korlátozásával járó bűnügyi felügyeletben volt.

[42] Mindezekre tekintettel az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a törvényszék által kiszabott szabadságvesztés tartama igazodik az elbírált bűncselekmények konkrét tárgyi súlyához, a vádlott társadalomra veszélyességéhez, a feltárt enyhítő és súlyosító körülményekhez, alkalmas a büntetés speciális és generális prevenciók céljainak elérésére, egyben megfelel az ítélezési gyakorlatnak is. Ezért a szabadságvesztés tartamának az ügyészség által indítványozott súlyosítására, illetőleg a védelem és a vádlott által indítványozott enyhítésére nem látott okot.

[43] A törvényszék törvényesen határozta meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát [Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpont] és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját [Btk. 38. § (2) bekezdés a) pont].

[44] A szándékos bűncselekmények miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt vádlott méltatlan a közügyek gyakorlására, ezért a törvényszék a Btk. 61. § (1) bekezdése és 62. § (1) bekezdése alapján megalapozottan döntött a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazásáról, annak 7 éves tartamának súlyosítására vagy enyhítésére nem volt ok.

[45] A vádlottól a bűncselekménnyel összefüggésben lefoglalt készpénzre a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja és a 74/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján csakugyan vagyonekobzást kellett elrendelni.

[46] A törvényszék a Btk. 87. § b) pontjának alkalmazásával törvényesen rendelte el a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását, figyelemmel arra, hogy a vádlottat a próbaidőt alatt elkövetett bűncselekmények miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte.

[47] Az előzetes fogva tartásban és ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről hozott rendelkezések megfelelnek a Be. előírásainak, de utóbbiak esetében a jogszabályi felhívást ki kellett egészíteni a Be. 145. § (1) bekezdés a) pontjával és a (2) bekezdésével. Az előzetes fogva tartásra vonatkozó adatok között az első bűnügyi felügyelet kezdő napja helyesbítésre szorult, mivel a vádlott ugyanazon a napon, 2019. július 18-án nem állhatott egyidejűleg két kényszerintézkedés hatálya alatt.

[48] Az eljárás során lefoglalt bűnjelekről a törvényszék valóban elmulasztott rendelkezni, arra hivatkozva, hogy az erre vonatkozó ügyészégi indítvány nem volt egyértelmű, illetőleg nem állt összhangban a bűnjeljegyzékekkel. A bíróságnak a Btk. 72. §-a alapján az elkobzásról, illetőleg a Be. 320-322. §-ai alapján a lefoglalás megszüntetéséről hivatalból kell rendelkeznie, függetlenül attól, hogy az ügyészség e körben tesz-e vagy sem indítványt. Az ügyiratban a BRFK X. kerületi Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztálya által a 01100/3172-329/2018.bü. számú ügyben lefoglalt bűnjelekről T-74/2019. nyilvántartási számon összesített bűnjeljegyzék készült, amely alapján a törvényszéknek a lefoglalt bűnjelekről rendelkeznie kellett volna. E mulasztást az ítéltábla pótolta az alábbiak szerint.

[49] Az ítéltábla a bűnjeljegyzék

- 3., 14-22. tétele alatti kábítószergyanús anyagokat, 8., 9., 26-31. tétele alatti tablettákat és a 4. tétele alatti 3000 darab kapszulát a Btk. 72. § (1) bekezdésének c) pontja alapján elkobozta (ezekre a szerekre követte el a vádlott a bűncselekményt),

- a 2., 5., 11., 44., 45. tétele alatti mobiltelefonok, 6., 7., 12., 35., 38-43. tétele alatti SIM kártyák, 10. tétele alatti kabát, 13. tétele alatti 8 darab szelvény, 32. tétele alatti pendrive, 34. tétele alatti rekesz, 46. tétele alatti határidő napló, 47. tétele alatti füzet, 52. tétele alatti 2 darab adathordozó lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette, és a bűncselekmény elkövetésével szoros összefüggésben nem álló dolgokat a Be. 321. § (1) bekezdés alapján a lefoglalást elszenvedő tulajdonosnak, Terhelt1 vádlottnak kiadni rendelte,

- a 23. tétele alatti 2 darab kanál, 24. tétele alatti pohár, 25. tétele alatti acetonos üveg, 33. tétele alatti alufólia, 36. és 37. tétele alatti 100-100 darab zacskó, 53. tétele alatti vizeletdoboz lefoglalását ugyancsak a Be. 320. § (1) bekezdésének a) pontja alapján megszüntette, és a Be. 320. § (2) bekezdése alapján az értéktelennek tekinthető dolgok megsemmisítését rendelte el.

[50] Az ítéltábla a bűnjeljegyzék 48-51. tétele alatti zárjegy nélküli cigarettákról nem rendelkezett, mivel azok 2019. január 29-én megküldésre kerültek a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Bűnügyi Igazgatósága részére, további sorsukról nincs

adat; az ügyiratokban fellelhető határozat szerint az adóhatóság a költségvetési csalás büntette miatt indult eljárást bűncselekmény hiányában megszüntette.

[51] Mindezekre tekintettel az ítéltábla – a Be. 599. § (1) bekezdése szerint nyilvános ülésen – a fellebbezésekkel támadott elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, a bűnjelekre vonatkozó rendelkezést pótolta, egyebekben az elsőfokú ítélet rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[52] A lakcímnnyilvántartás adatai alapján a vádlottnak az elsőfokú ítélet rendelkező részében rögzített személyi adatai között – figyelemmel a 10. § (1) bekezdés 11. pontjára és a Be. 184. § (2) bekezdés f) pontjára – fel kellett tüntetni a lakcímét. Továbbá elírás miatt a Be. 453. § (6) bekezdés miatt a tényleges tartózkodási helyét pontosítani kellett.

[53] Az ítéltábla határozata elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdései zárják ki, mivel az elsőfokú bírósággal ellentétes döntés nem született.

[54] Az ítéltábla figyelmezteti a vádlottat a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 8. § (3), (3a) és (4) bekezdéseiben, valamint 87. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre.

[55] A Magyarországon élő elítélt a lakcímében, és ha van bejelentett értesítési címe, az abban bekövetkező változást a változás bekövetkeztétől számított három munkanapon belül köteles a büntetés végrehajtásáért felelős szervnek, ha ez nem ismert, az ügydöntő határozatot hozó, elsőfokú bíróság székhelye szerint illetékes büntetés-végrehajtási bírónak bejelenteni. Ha az elítélt büntetőeljárás során kézbesítési címet jelentett be, annak megváltozását, vagy ha a lakcímétől eltérő helyen tartózkodik, a tényleges tartózkodási helyét és annak megváltozását is köteles a bejelenteni. E kötelezettség elmulasztása miatt a büntetés-végrehajtási bíró hivatalból vagy a végrehajtásért felelős szerv kezdeményezésére rendbíróságot szab ki.

[56] Az elítéltet pedig a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből ki kell zárni, ha a határozott ideig tartó szabadságvesztés letöltését önhibájából határidőben nem kezdte meg.

Budapest, 2022. december 13.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Lőrinczy Attila István s.k. előadó bíró, Dr. Németh Nándor s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék 2022. szeptember 16. napján kihirdetett 23.B.233/2022/12. számú ítélete – Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.306/2022/8. számú határozata folytán – 2022. december 13. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. december 13.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.

a tanács elnöke